

[Ole Espersen]

Derfor vil jeg spørge: Er det ikke sådan, at den flygtning, der ønsker sit nationalitetspas udleveret for at besøge sit hjemland, måske for at sondere terrænet med henblik på tilbagevenden, har ret til at få sit pas? En nægtelse ville være i strid med § 17, stk. 3, og det at betragte hans status som bortfaldet, fordi han er rejst hjem, og dermed betragte hans opholdsret som bortfaldet er også i strid med § 17, stk. 3.

Jeg synes, at flygtningene fortjener, at deres minister nu forklarer dem, at sådan forholder det sig, at de har nogle rettigheder, at vi har givet dem nogle rettigheder, og at ministeren ikke vil fjerne én eneste af deres rettigheder, samt at disse rettigheder er, som jeg har beskrevet her. Jeg synes, det ville være menneskeligt rigtigt over for flygtningene, at ministeren kunne bekræfte dette.

Leif Hermann (SF):

Nu havde ministeren ved besvarelsen af hr. Ole Espersens spørgsmål i nogen grad anerkendt, at der består et retskrav efter den gældende regel i udlændingelovens § 17 om mulighed for at vende hjem på kortere ophold i hjemlandet.

Men nu forstår jeg, at ministeren vender tilbage til den opfattelse, der er givet udtryk for i skrivelsen, jeg tidligere har nævnt, fra Direktoratet for Udlændinge.

Må jeg så spørge ministeren: Er det et spørgsmål om, hvilken type pas den pågældende flygtning udrejser på, der er afgørende for, hvorvidt man skal foretage en konkret undersøgelse med henblik på at vurdere, hvorvidt denne flygtningestatus skal mistes eller ikke mistes? For så er der virkelig skabt en utrolig uklarhed, som hr. Ole Espersen fremhæver. Jeg vil endda sige måske endda en væsentlig større uklarhed end den, der var før. For tidligere, hvis man skal tro Direktoratet for Udlændinge, har retsstillingen været klar, om end åbenbart forkert fortolket fra direktoratets side.

Justitsministeren (Engell):

Jeg mener, at jeg i mine besvarelser og ikke mindst i min første besvarelse ikke alene var klar, men også var imødekomende i den forstand, at jeg klart præciserede, at der er en mulighed – og den ønsker jeg at fastholde – for, at flygtninge – og det er vel typisk nogle af dem, vi har set omtalt – der har opholdt sig i Danmark i

en årrække, hvis de ønsker det, kan vende hjem for at se, om der nu foreligger en situation, så de føler, at de kan flytte tilbage til det land, hvorfra de kom.

Men det ændrer jo ikke på, som jeg var inde på tidligere også, at lovgivningen naturligvis må være indrettet således, at man kan forhindre eventuelt misbrug.

Jeg skal ikke over for hr. Ole Espersen gå i detaljer vedrørende, hvilke misbrug der kan være tale om, men det siger sig selv, at der må være et reelt indhold i flygtningebegrebet, når vi taler om det. En række definitioner må være opfyldt i denne sammenhæng.

Så kun til hr. Leif Hermann det: Jeg medvirker meget gerne til at skabe øget klarhed på dette område. Som jeg sagde, har avisomtalen nok givet anledning til nogle misforståelser. Det er de misforståelser, jeg håber for nogles vedkommende at rydde af vejen her, og som jeg gerne yderligere vil være med til at rydde af vejen i forbindelse med de besvarelser, jeg giver Retsudvalget inden ret lang tid.

Ole Espersen (S):

Men ministeren gør jo det modsatte. Jeg anerkender ministerens gode hensigter, men måske uforvarende kom ministeren til at gøre præcis det modsatte. For nu taler ministeren igen om, at der kan være misbrug af muligheden. Men det er ikke en mulighed, men en ret, flygtningen har til at vende hjem.

Direktoratet har i dagspressen nævnt som eksempel på misbrug, at man ville tage hjem for at se, hvordan det går med forretningen, besøge slægtninge eller tale med de ansatte i en forretning, man måske har arvet derhjemme. Så må jeg spørge ministeren: Har man ikke ret til det? Har man ikke ret til at besøge sin forretning i Chile, hvis man f.eks. har arvet en? Er det et misbrug, eller hvad er det for misbrug, ministeren taler om?

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg tror, ministeren har god vilje til at få læst spørgsmålet rigtigt. Det kan også godt være svært at erkende, at der er handlet klart og utvetydigt lovstridigt. Men jeg advarer bare ministeren mod at skabe endnu større uklarhed end den, der måtte være skabt allerede på grund af en ulovlig administration.